

Jeanne d'Arc

född 1412, död 1431, var sjutton år, när hon genom syner och röster kallades att rädda sitt land, som till större delen var ockuperat av engelska trupper. Historien om hur hon, lydig sin kallelse, begav sig till hovet, framförde sitt ärende, till sist vann tilltro och förde franska hären från seger till seger – denna historia är så osannolik, att ingen skulle kunna sätta tro till den, om den inte bevisligen vore sann.

Genom förräderi föll Jeanne i sina fienders händer, och en domstol, sammansatt av några av tidens klyftigaste jurister och skarpaste hjärnor, utsatte henne för långa förhör, medan hon hölls i en fångenskap ägnad att bryta ner hennes personlighet. Mycket av protokollen finns bevarat, och den geniala vishet varmed den då 19-åriga bondflickan svarar sina domare, väcker än i dag häpnad.

Hon blev dömd för häxeri och levande bränd 1431. På bålet hördes hon be jungfru Maria om förböner och anropa Jesus Kristus förbarmande. Hon anropade de änglar och helgon, som visat sig för henne i hennes syner. Till folkmassan säger hon:

"Ni alla som står här, jag ber er förlåta det onda som jag har gjort mot er. Jag förlåter er det onda som ni har gjort mot mig. Och jag önskar att ni ber för mig."

Jeanne ber om ett krucifix, och förvånande nog gör en engelsk soldat ett kors av två pinnar och räcker henne. När lågorna når henne, hörs hon inte jämra sig. Hon säger flera gånger: "Jesus, Jesus!"

(Sven Danell: SAGT INFÖR DÖDEN - BARN OCH TONÅRINGAR)